

[Justitsministeren]

gelse af asylansøgere. Formålet med ordningen skulle være på denne måde at styrke indsatsen i sager vedrørende afvisning eller modtagelse af asylansøgere og at bidrage til en mere sammenhængende og koordineret overførsel af asylansøgere til modtagecenteret i Sandholm. Det indgik endvidere i oplægget, at UNHCR skulle kunne inddrages i sager vedrørende afvisning af asylansøgere, der kunne give anledning til tvivl. Dette skulle ske ved telefonisk kontakt til UNHCR's regionalkontor i Stockholm.

Justitsministeriet har herefter overvejet, hvorledes forsøgsordningen vil kunne etableres, og det er i den forbindelse blevet vurderet, om en ordning, der opfylder forudsætningen hos Finansudvalgets flertal, vil kunne gennemføres på det foreliggende lovgivningsmæssige grundlag.

Justitsministeriets foreløbige overvejelser mandede ud i, at en ordning, hvorefter der skal gives *enhver* asylansøger *ret* til at rette henvendelse til den herværende repræsentant for UNHCR, vil forudsætte en ændring af udlændingeloven.

Dansk Flygtningehjælp har senere ved en skrivelse af 30. august 1989 sendt Justitsministeriet et responsum, der er udarbejdet af professor, dr. jur. Henrik Zahle. I notatet, der i kopi er sendt til spørgeren, konkluderer professor Zahle, at der ikke er noget i tilblivelseshistorien for udlændingelovens § 48, stk. 2, sidste pkt., der gør det uforeneligt med loven at etablere en administrativ ordning, hvorefter der gives asylansøgende en videregående adgang til at kommunikere med Dansk Flygtningehjælp eller anden humanitær organisation end den kommunikation, som de asylansøgende har et lov hjemlet krav på at få.

Spørgsmålet om, hvorvidt der inden for rammerne af den gældende udlændingelov kan etableres en ordning, hvorefter enhver asylansøger får ret til at sætte sig i forbindelse med repræsentanter for organisationer, som har til formål at repræsentere og bistå de pågældende, har herefter på ny været gjort til genstand for overvejelser i Justitsministeriet.

I et notat af 26. oktober 1989, som er udarbejdet i anledning af professor Zahles responsum, konkluderes det, at man ved administrationen af udlændingeloven efter Justitsministeriets opfattelse er bundet af folketingsflertallets tilkendegivelser vedrørende dette spørgsmål. Ju-

stitsministeriet finder endvidere at måtte lægge til grund, at Folketinget i forbindelse med behandlingen af § 48, stk. 2, udtømmende har gjort op med, hvornår asylansøgere skal have mulighed for at sætte sig i forbindelse med repræsentanter for Dansk Flygtningehjælp.

Det må herefter være udelukket administrativt at indføre en ordning, hvorefter asylansøgers ret til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp udvides, også selv om retsstillingen herved forbedres for de pågældende.

En kopi af notatet er sendt til spørgeren.

Efter Justitsministeriets oplæg til en ændret modtagelsesprocedure for asylansøgere skulle en medarbejder fra Dansk Røde Kors som nævnt ovenfor være til stede i lufthavnen i nærmere angivet omfang med henblik på at yde humanitær bistand til asylansøgere, der måtte ønske dette. Det har ikke været tanken med ordningen, at repræsentanten for Dansk Røde Kors ud over den humanitære bistand, som udøves i samarbejde med Direktoratet for Udlændinge, tillige skulle bistå eller vejlede enhver asylansøger, som måtte ønske det, om retlige spørgsmål.

Den ordning, som Justitsministeriet har foreslået vedrørende humanitær bistand fra Dansk Røde Kors, kan derfor gennemføres uden ændringer af udlændingeloven.

Hvis man derimod ønsker gennemført en ordning, hvorefter enhver asylansøger skal have ret til at kontakte Dansk Flygtningehjælp eller andre humanitære organisationer med henblik på, at organisationen kan vejlede den pågældende om de danske asylregler og repræsentere eller bistå den pågældende under sagens behandling efter udlændingeloven, må der som nævnt gennemføres en lovændring. Det samme gælder en ordning, hvorefter der skal gives asylansøgeren en ubetinget ret til at sætte sig i forbindelse med en repræsentant for UNHCR, idet den pågældendes opgave ikke vil være af rent humanitær karakter i forbindelse med modtagelsen af visse flygtninge.

På denne baggrund er det fortsat Justitsministeriets opfattelse, at den ordning, som Finansudvalgets flertal forudsætter etableret, vil kræve en ændring af udlændingeloven, og forsøgsordningen er derfor ikke etableret.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid være muligt at etablere en ordning, der i hvert fald i vidt omfang kan tilgodeses de